

ตัวเข้ม

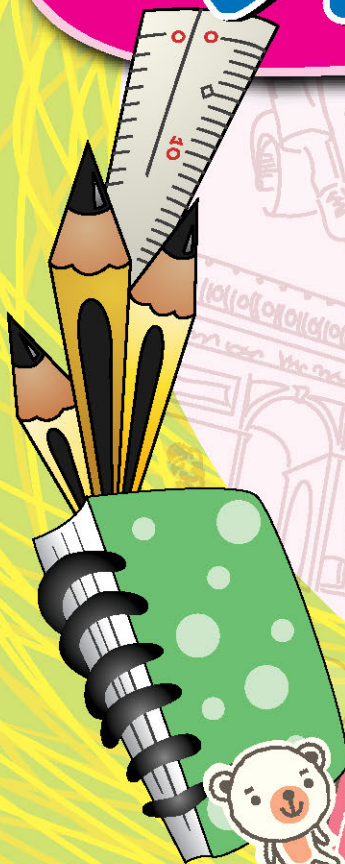
ตะลุยโจทย์

เข้า ม.1

รวมข้อสอบทุกวิชาพร้อมข้อสอบ O-NET

- ★ ภาษาไทย
- ★ คณิตศาสตร์
- ★ สังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม
- ★ วิทยาศาสตร์
- ★ ภาษาต่างประเทศ
- ★ ความรู้ทั่วไป ASEAN

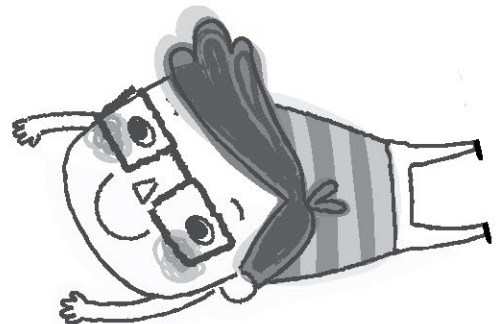
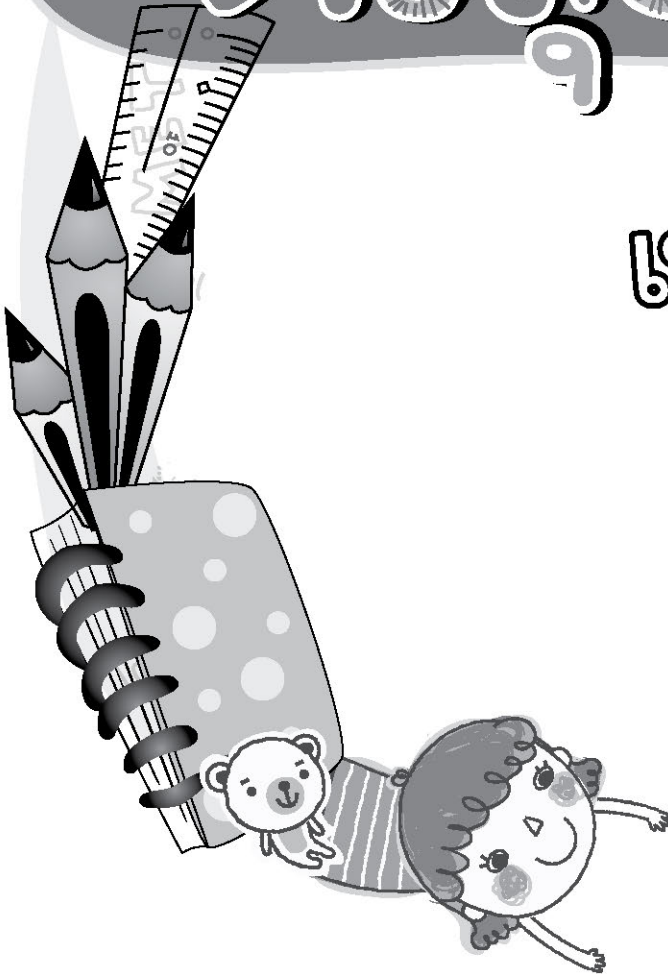

๑
ตัวเขียน

ตัวเลขไทย

เล่ม ๑

ISBN 978-616-213-486-9

หนังสือ ตัวเข้ม ตะลุยโจทย์เข้า ม.1

ผู้เขียน กานธนิศา ชุณหะวัณ, มนต์รี กานจนมนตริ

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2556

ราคา 185 บาท

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

บรรณาธิการอำนวยการ พ้องเพ็ญ อาษาเทววัน

บรรณาธิการ รุ่งโรจน์ อาษาเทววัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ รัตนา ภูมิพิทักษ์, ชูติรัตน์ แม้นพยัคฆ์

ออกแบบปก ธารณีย์ กิจเฮง

คอมพิวเตอร์กราฟิก สุพัชรี ศรีพิพิธ

พิสูจน์อักษร สิริพรรณ โพธิ์ศรีสุข

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

28, 30, 32 ซอยรังสิต-ปทุมธานี 16 ซอย 7

ต.ประเวศน์ปิตัย อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์ 0-2958-1125-7, 0-2567-5119

โทรสาร 0-2567-5105

e-mail : sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

สงวนลิขสิทธิ์โดย บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

กานธนิศา ชุณหะวัณ

ตัวเข้ม ตะลุยโจทย์เข้า ม.1.-ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์, 2556.

496 หน้า

1. การศึกษาชั้นมัธยม-ข้อสอบและเฉลย I. มนต์รี กานจนมนตริ, พู่เต่งร่วม
- II. ชื่อเรื่อง.

373.076

ISBN 978-616-213-486-9

S7901-50-10-13

หากท่านผู้อ่านพบว่าหนังสือสลับหน้า พิมพ์ไม่ชัดเจน หน้าขาดหายไม่ครบ หรือความบกพร่องอื่นใด อันเนื่องมาจากกระบวนการพิมพ์และการเข้าเล่ม กรุณาส่งหนังสือมาที่บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด เพื่อรับหนังสือเล่มใหม่

ปัจจุบันบรรยากาศ การสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อเน้นที่ความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เพราะ ประชากรของประเทศมีจำนวนมากขึ้น แต่สถาบันการศึกษากลับมีที่นั่งเพิ่มขึ้นมาไม่มากพอจะ รองรับการแข่งขันของประชากรได้ อีกทั้งค่านิยมในการเรียนโรงเรียนของรัฐบาลยังคงมีมาก โครๆ ก็อยากเรียนโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เพื่อความมั่นใจในการสอบเรียนต่อเข้าระดับที่สูงขึ้นอีก โดยเฉพาะในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะสภาพแข่งขันที่สูงทำให้โรงเรียนกวดวิชามีจำนวน มากขึ้นและมีรายได้ดี

เนื่องจากเล็งเห็นความสำคัญในการสอบเข้าเรียนต่อนี้ ผู้เขียนและสำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ จึงได้เขียนหนังสือ คู่มือสอบเข้า ม.1 เล่มนี้ขึ้นมา เพื่อให้นักเรียนทบทวนวิชาทั้งหมดก่อนสอบ หลังจากเตรียมตัวสอบมาตลอด เนื้อหาในเล่มจะเป็นการสรุปเนื้อหาทั้งหมดตั้งแต่ชั้น ป.1 - ป.6 ออกเทคนิคการท่องจำ การทำความเข้าใจ และมีแนวข้อสอบ พร้อมเฉลยละเอียด

ผู้เขียนเป็นผู้ที่มีความชำนาญเรื่องการสอบเข้า เพราะสมัยเป็นเยาวชนสามารถ สอบเข้าเรียนต่อได้ทุกระดับชั้น จึงอยากจะทำของขวัญนี้แก่นักเรียนทุกคน สุกทำยนี้ หวังใจว่านักเรียนคงจะสอบเข้าได้ และมีอนาคตที่ไกล อย่างไรก็ตาม ถ้าเราตั้งใจมากแต่สอบไม่ได้ เราก็ไม่ได้มีอะไร โลกนี้ยังมีอะไรดีๆ ให้เราแสวงหาอีกมาก ขอให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จ ในชีวิต

กานธนิภา ชูณหวัด

สารบัญ

๘	บทนำ
๑	ภาษาไทย
๑๑	คณิตศาสตร์
๑๔๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๒๕๑	วิทยาศาสตร์
๓๕๔	ภาษาต่างประเทศ
๔๑๑	สุขศึกษาและพลศึกษา
๔๑๑	การงานอาชีพ

การสอบเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมไม่ใช่เรื่องง่ายๆ เลย เพราะต้องแข่งขันกับเพื่อนๆ จากโรงเรียนต่างๆ มากมาย ดังนั้น นักเรียนควรเตรียมอุปกรณ์การเรียน การสอบ และการอ่านหนังสือเอาไว้ล่วงหน้า ดังนี้

หาหนังสือ สื่อ และวัสดุสำหรับการอ่านเตรียมสอบ

- เตรียมหนังสือเรียนของกระทรวงศึกษาธิการให้ครบ
- ไปห้องสมุด ร้านหนังสือ หาหนังสือที่ต้องใช้อ่านเพิ่มเติมให้ครบ เช่น สรุปแบบทดสอบ เทคนิคการเรียน เลือกลงแต่หนังสือที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- หาอุปกรณ์การอ่าน สมุดโน้ต ปากกา และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็น
- หาหนังสือแบบฝึกหัด

ตั้งใจเรียนในห้องเรียนให้ดีที่สุด

- เข้าห้องเรียนให้ครบทุกชั่วโมง
- ตั้งใจฟังอาจารย์อย่างมีสมาธิ
- ไม่เข้าใจให้ซักถาม
- จดโน้ตให้ครบ
- ทำการบ้านและรายงานให้ครบ
- ตั้งใจสอบให้ดีเพราะเราต้องใช้เกรดเฉลี่ยในการยื่นสอบ

ทำตารางอ่านหนังสือ

- ทำตารางอ่านหนังสือ โดยเริ่มตั้งแต่ชั้น ป.1 - ป.6
- พยายามทำตามตารางให้ครบถ้วน
- ถ้าอ่านได้ไม่ตรงตามตาราง ให้หาเวลาอ่านเสริมเพื่อชดเชย
- อย่าอ่านหนังสือคึกๆ จนไม่ได้พักผ่อน ให้ดูแลสุขภาพให้ดีที่สุด ควรอ่านหนังสือตอนเช้า เพราะสมองกำลังสดชื่น จะมีความจำดี
- หมั่นนั่งสมาธิ ปฏิบัติธรรมเพื่อช่วยดับความคิด ความจำ อารมณ์ และเขavnปัญหา

ติวเข้มกับเพื่อนๆ หรือ เข้าโรงเรียนกวดวิชา

- ให้นำคติวกับเพื่อนๆ เมื่ออ่านจบ 1 บท
- ถ้าสะดวกในการเข้าเรียนกวดวิชา ก็ควรเข้าโรงเรียนกวดวิชาที่ได้มาตรฐาน มีผู้เข้าเรียนแล้วสามารถสอบเข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐบาลได้

ทำโจทย์เมื่ออ่านหนังสือครบทุกเนื้อหาแล้ว

- เมื่ออ่านหนังสือครบแต่ละบทให้ทำ แบบฝึกหัด
- แก้ไขความรู้ส่วนที่เราทำคะแนนไม่ดี ด้วยการทบทวน
- หาโจทย์ที่หลากหลายทำ เพื่อฝึกฝีมือ
- ทำข้อสอบปีก่อนๆ แล้วดูว่าคะแนนเราดีแล้วหรือยัง

แก้ไขความรู้ส่วนที่ความรู้ของเราบกพร่อง

- เมื่อทำโจทย์ในวิชาใดส่วนใดไม่ได้ ให้แก้ไขด้วยการสอบถามผู้รู้หรือเรียนพิเศษ
- ทำโจทย์อีกครั้ง แล้วดูว่าคะแนนของเราได้ถึงที่เราต้องการแล้วหรือยัง

เทคนิคการอ่านแต่ละวิชา

วิชาที่คำนวณ

- ตั้งใจเรียนในท้องเรียน หมั่นถามอาจารย์และเพื่อนๆ
- อย่าเน้นท่องสูตรให้เน้นเข้าใจทฤษฎีอย่างถึงแก่นแท้
- ทำโจทย์จำนวนมากๆ วิชาที่ต้องทำโจทย์จำนวนมากๆ ก็คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
- ถ้าทำโจทย์ไม่ได้ ให้ศึกษาใหม่โดยถามผู้รู้
- ทำแบบทดสอบที่หลากหลายจนกว่าจะทำคะแนนได้ดี

วิชาท่องจำ

- ตั้งใจเรียนในท้องเรียน หมั่นถามอาจารย์และเพื่อนๆ
- ให้ทำความเข้าใจและเข้าถึงความเข้มข้นของบทเรียน
- หมั่นหาความรู้รอบตัวเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน เช่น จากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต
- คุยเกี่ยวกับบทเรียนกับเพื่อนๆ
- ท่องจำในส่วนที่ควรท่องจำ แต่ก็ควรทำความเข้าใจด้วย
- เขียนโน้ตย่อไว้
- ทำโจทย์และแบบทดสอบมากๆ

เมื่อผลสอบออกมาแล้ว

สอบได้

- พยายามหาวิธีการที่จะสอบผ่านในเทอมแรก
- พยายามปรับตัวเข้ากับเพื่อน อาจารย์ และสภาพแวดล้อม
- แบ่งเวลาให้เป็น

- อย่าประมาทว่าตนเองประสบความสำเร็จแล้ว
- ทำตารางสอบ
- อ่านหนังสือ และซ้ำเรียนทุกวัน
- รักษาสุขภาพ
- วางเป้าหมายในชีวิต

ถ้าสอบไม่ติด

- หาที่เรียนอื่นที่เราต้องการเรียน
- สร้างกำลังใจให้ตัวเองเสมอด้วยการทบทวน
- หมั่นตั้งเป้าหมายเล็กๆ และทำให้สำเร็จจากเรื่องเล็กๆ ไปถึงเรื่องใหญ่
- มีความเคารพตนเองและศรัทธาในสถาบันของตน
- ปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์ เพื่อน และสภาพแวดล้อมใหม่ให้ได้
- ทำตารางเรียน ซ้ำเรียนให้ครบ อ่านหนังสือให้ครบ ไม่เที่ยวเล่น
- วางเป้าหมายชีวิต ระยะยาว

ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่เราต้องใช้สื่อสารในประเทศของเราเป็นหลัก เป็นภาษาที่ได้รับการสืบทอดต่อเนื่องมาจากบรรพบุรุษ และมีความซับซ้อนและหลักการใช้ไวยากรณ์มากมาย ถ้าหากใช้ผิดจะทำให้เสียเอกลักษณ์และคุณค่าทางภาษา ในหนังสือเล่มนี้ได้แบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ให้นักเรียนได้ศึกษารายละเอียดดังนี้

- บทที่ 1 การอ่าน
- บทที่ 2 การเขียน
- บทที่ 3 การฟัง การดู และการพูด
- บทที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย
- บทที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

แต่ละหัวข้อมีรายละเอียดดังนี้

การอ่าน

- ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

การเขียน

- ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

การฟัง การดู และการพูด

- สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

หลักการใช้ภาษาไทย

- สำนวนโวหารของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

วรรณคดีและวรรณกรรม

- เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

บทที่

1

การอ่าน

การอ่าน

- ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สรุปเนื้อหาโดยย่อ

การอ่านอักษรควบ แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ คำควบแท้และคำควบไม่แท้

1. คำควบแท้ เป็นการอ่านพยัญชนะ 2 ตัวพร้อมกัน โดยมีสระตัวเดียวกัน เช่น ปลาย กราบ ควาย เป็นต้น

2. คำควบไม่แท้ แบ่งการอ่านได้เป็น 2 แบบ คือ

2.1. อ่านออกเสียงเฉพาะตัวหน้าตัวเดียว เช่น จริง สร้าง เศร้า เป็นต้น

2.2. พยัญชนะ “ทร” ให้อ่านเป็น “ช” เช่น แทรก อ่านว่า แซก ทราบ อ่านว่า

ซาบ เป็นต้น

การอ่านอักษรนำ อ่านได้ 2 แบบ คือ

1. การอ่านออกเสียง 2 พยางค์ คือ การอ่านพยางค์หน้าเหมือนมีสระอะ และเสียงพยัญชนะหลังอ่านตาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1. ถ้าพยัญชนะตัวหน้าเป็นอักษรกลาง "ก จ ต ด อ" หรือเป็นอักษรสูง "ข ฉ ฉ ส" ให้ออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวหน้า เช่น ขนม อ่านว่า อะ-ทนม ทนค อ่านว่า อะ-ทนค เป็นต้น

1.2. ถ้าพยัญชนะตัวหน้าเป็นอักษรต่ำ "ค ช ฃ พ" ให้อ่านพยางค์หลังโดยไม่ต้องออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยางค์หน้า เช่น คทา อ่านว่า อะ-ทา พับ อ่านว่า อะ-บับ เป็นต้น

2. การอ่านโดยไม่ต้องออกเสียงพยัญชนะตัวหน้า แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1. เมื่อ "ท" นำหน้าอักษรเดี่ยว จะออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหลัง แต่ออกเสียงวรรณยุกต์ตาม "ท" ที่อยู่ข้างหน้า เช่น ทขาว ออกเสียง "บ" เท่านั้น เป็นต้น

2.2. เมื่อ "อ" นำหน้า "ย" จะออกเสียง "ย" เท่านั้น แต่ออกเสียงวรรณยุกต์ตาม "อ" ซึ่งมีอยู่ 4 ตัวเท่านั้น คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

การอ่านตัวเลข มีวิธีการอ่านดังนี้

1. การอ่านตัวเลข 2 หลักขึ้นไป และตัวเลขท้ายเป็นเลข 1 ให้อ่านออกเสียงว่า "เอ็ด" เช่น 11 อ่านว่า สิบ-เอ็ด 401 อ่านว่า สี่-ร้อย-เอ็ด เป็นต้น

2. การอ่านตัวเลขแบบมีจุดทศนิยม แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

2.1. การอ่านตัวเลขธรรมดาทั่วไปให้อ่านตัวเลขหลังจุดทศนิยมแบบเรียงตัว เช่น 2.453 อ่านว่า สอง-จุด-สี่-ห้า-สาม เป็นต้น

2.2. การอ่านตัวเลขที่เป็นหน่วยนับ หรือเงินตรา ปกติจะมีตัวเลขหลังจุดทศนิยม 2 ตำแหน่ง ให้อ่านเป็นจำนวนเต็ม เช่น 20.50 บาท อ่านว่า ยี่-สิบ-บาท-ห้า-สิบ-อง-ต่าง 8.20 เมตร อ่านว่า แปด-เมตร-ยี่-สิบ-สอง-ติ-เมตร เป็นต้น

3. การอ่านตัวเลขบอกเวลา ให้อ่านเป็นจำนวนเต็มทั้งหมดพร้อมหน่วยของเวลา เช่น 07.00 น. อ่านว่า เจ็ด-นาฬิกา 08.50 น. อ่านว่า แปด-นาฬิกา-ห้า-สิบ-นาที่ 09.30.20 น. อ่านว่า เก้า-นาฬิกา-สาม-สิบ-นาที่-ยี่-สิบ-วินาที เป็นต้น

4. การอ่านเลขที่หนังสือราชการ เลขที่บ้าน เลขมาตราส่วน หมายเลขโทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ และเลขที่ป้ายทะเบียนรถยนต์ จะใช้การอ่านตัวเลขแบบเรียงตัว

ตัวสะกด

ตัวสะกด คืออักษรตัวท้ายในคำ เช่น คำว่า กบ มี บ ในไม้สะกด จัดเป็นตัวสะกด แม่กบ เพราะคำแต่ละคำจะมีตัวสะกดแม่อะไรนั้น ขึ้นอยู่กับตัวสะกดเป็นเสียงเดียวกับตัวสะกดของแม่อะไร มาตราตัวสะกดของภาษาไทยมี 8 มาตรา คือ แม่กง แม่กบ แม่กม แม่กค แม่กต แม่กบ แม่เคย และแม่เกอว กล่าวคือ

สะกดด้วยแม่กงจะเป็นคำที่ลงท้ายด้วย ง กู เช่น กง กิ่ง ทาง ลังค์ ฯลฯ

สะกดด้วยแม่กบจะเป็นคำที่ลงท้ายเสียงเหมือน บ หนู เช่น กบัต วิญญาณ จรัส

วิมาน ฯลฯ

สะกดด้วยแม่กมจะเป็นคำที่ลงท้ายเสียงเหมือน ม มีา เช่น อารมณ์ พรหม ทาม ฯลฯ

สะกดด้วยแม่กคจะเป็นคำที่ลงท้ายเสียงเหมือน ค ไค้ เช่น กัก พักตร์ ประจักษ์ ฯลฯ

สะกดด้วยแม่กตจะเป็นคำที่ลงท้ายเสียงเหมือน ต เค็ก เช่น ประกาศ กระตาง

ระอาค ฯลฯ

สะกดด้วยแม่กบจะเป็นคำที่ลงท้ายเสียงเหมือน บ ใบไม้ เช่น บรรจบ กพ ปราบก ฯลฯ

สะกดด้วยแม่เคยจะเป็นคำที่ลงท้ายเสียงเหมือน ย ยักซ์ เช่น เสวยสบาย กระจาย ฯลฯ

สะกดด้วยแม่เกอวจะเป็นคำที่ลงท้ายเสียงเหมือน ว แหวบ เช่น วาว วัว กลัว ฯลฯ

แต่สำหรับเสียงพยัญชนะท้าย จะมี 9 มาตรา โดยเพิ่มแม่ ก กา มาด้วย ได้แก่

1. แม่ ก กา คำที่ไม่มีตัวสะกด
2. แม่ ก กค ได้แก่ ก ข ค ฉ
3. แม่ ก คค ได้แก่ จ ศ ฅ ฉ ฐ ฎ ฑ ฒ ช ซ ษ ฐ
4. แม่ ก บบ ได้แก่ บ ป พ ภ ฟ
5. แม่ ก บบ ได้แก่ บ ฒ ฎ ร ล ฬ
6. แม่ ก งง ได้แก่ ง
7. แม่ ก มม ได้แก่ ม
8. แม่ ก ทย ย ได้แก่ ย
9. แม่ ก เออว ว ได้แก่ ว

คำที่มี รร

คำที่มี รร คือ คำที่มีเสียงเหมือนสะกดด้วยตัว บ ทยู และตัวสะกดแม่กบตัวอื่นๆ เช่น

กรรมธิการ	อ่านว่า	กัณ-นิ-กา
ทรงษา	อ่านว่า	ทัณ-สา
จรรยา	อ่านว่า	จัน-ยา
มรรยาท	อ่านว่า	มัน -ยาท
สรรพ	อ่านว่า	สัณ-พา
สร้างสรรค์	อ่านว่า	ส้าง-สัณ
บรรเทา	อ่านว่า	บัน-เทา
บรรพต	อ่านว่า	บัน-พท
บรรจบ	อ่านว่า	บัน-จบ
บรรพชน	อ่านว่า	บัน-พะ-ชน
มรรค	อ่านว่า	มัท

มารยาทในการอ่าน

นอกจากเราจะต้องอ่านหนังสือเป็นประจำแล้ว สิ่งที่เราต้องตระหนักก็คือ เราควรมีมารยาทในการอ่านด้วย เพื่อให้ตนเองอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กล่าวคือ

1. ไม่ควรอ่านบันทึกหรือเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น เช่น ไดอารี่ จดหมาย ฯลฯ
2. ไม่ควรอ่านเสียงดังในสถานที่ที่อาจจะรบกวนผู้อื่น
3. ไม่ทำให้หนังสือที่ยืมมาอ่านเสียหาย เช่น การเขียนหรือพับหรือฉีกหนังสือหรือ

ทำสิ่งทำอาหารเปรอะหนังสือ

4. อ่านสิ่งที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์

ตัวการันต์

ตัวการันต์ คือ เครื่องหมายที่แสดงว่าตัวอักษรที่มีตัวการันต์นั้นไม่ออกเสียง เช่น จันทร จะอ่านว่า จัน ไม่ใช่ จัน-ทอน

ตัวอย่างคำที่มีตัวการันต์

เกาทัณฑ์	อ่านว่า	เกา-ทัณฑ์
คลอโรฟิลล์	อ่านว่า	คลอ-โร-ฟีว
ซิงค์	อ่านว่า	ซิง-ซัพ
อัมระ	อ่านว่า	ท่า-มะ-รง
ไนบตา	อ่านว่า	โบ-ตา
บูรพาจารย์	อ่านว่า	บู-ระ-พา-จาบ
โปรแตสแตนต์	อ่านว่า	โป-แตส-แตบ
แมลงฤดู	อ่านว่า	แมลง-ริค
พานิชย์	อ่านว่า	พานิก
ภาพยนตร์	อ่านว่า	พาบ-พะ-ยบ
เมล์	อ่านว่า	เม
ยัติภังค์	อ่านว่า	ยัค-ติ-พัง
ราชพฤกษ์	อ่านว่า	ราช-ชะ-พัก
โสภณวิวัฒน์	อ่านว่า	โส-ภา-ฟี-วัต
เวทมนตร์	อ่านว่า	เวศ-มน
ศุภางค์	อ่านว่า	สุ-พาง
เสาวคนธ์	อ่านว่า	เสา-วะ-คน
ทัตล์	อ่านว่า	ทัค
อนงค์	อ่านว่า	อะ-นง
แสบคันบอล	อ่านว่า	แสบ-บอบ

คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง

พยัญชนะและสระบางตัวในภาษาไทยมีขึ้นเพราะเป็นคำศัพท์ที่มาจากภาษาอื่นจึง
คงรูปไว้ แต่ไม่ออกเสียง เช่น

1. พยัญชนะที่มีตัวกาเริ่มต้น เช่น สรรค์ สันต์ กรรม ฯลฯ
2. พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดบางตัว เช่น เทตุ ประจักษ์ ภาพยนตร์ ฯลฯ
3. ตัวอักษร ร หรือ ห ในคำบางคำ เช่น พรหม พรหมณ์ ฯลฯ
4. ตัวอักษรในคำควบไม่แท้ เช่น ทราบ ทราม สร้าง ฯลฯ
5. สระบางตัวไม่ออกเสียงในการอ่าน เช่น วิมุติ วิฤติ ประสิทธิ์ ฯลฯ

คำมูล

คำมูล คือ คำที่มีคำเดียวและมีความหมายในตนเองด้วยคำนั้น เช่น ช้าง แดง ประสิทธิ์
ส่วนคำที่มีคำเดียว แต่ไม่มีความหมายในตัวเอง ไม่ใช่คำมูล เช่น ทะ ๆ ที ฯลฯ

คำประสม

คำประสมเป็นคำที่เกิดจากคำมูลสองคำมารวมกันแล้วเกิดเป็นคำที่มีความหมาย
เช่น พ่อครัว บันไดลิง บ้านสอยดาว ฯลฯ

อักษรย่อ

อักษรย่อ คือ อักษรบางคำในคำที่มีความยาวมาเขียนเพื่อย่อให้อ่านง่ายและกระชับ
เช่น

กทม.	กรุงเทพมหานคร
ขสมก.	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (เค็มไอซ์ ขสมก.)
อย.	องค์การอาหารและยา
จ.ส.ท.	เจ้าสัวโท
ชม.	ข้าวโมง
ชก.	เซบติกรัม
ฉกส.	ฉาบปทิจสงเคราะห
ต.ต.	ทิศตะวันตก
ถ.	ถนน
ทม.	ทบวงมหาวิทยาลัย
ต.	ตบาศาร
บชท.	นักเรียนช่างฝีมือทหาร
บศอ.	กองบัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ
ปวช.	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ผวจ.	ผู้ว่าราชการจังหวัด
พ.อ.พิเศษ	พันเอกพิเศษ
มว.	หมวด
ร.ง.	โรงงาบ
ส.	สิตร
ว.อ.	วรนารีเฉลิม
ทจก.	ห้างหุ้นส่วนจำกัด
อ.	อาจารย์, อำเภอ, วันอังคาร, คำอุทาน, ภาษาอังกฤษ
ช.	เฮลิคอปเตอร์

เครื่องหมายวรรคตอน

เครื่องหมายวรรคตอน คือ เครื่องหมายที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการแบ่งวรรคตอนของคำในประโยคหรือย่อหน้า ประกอบไปด้วย

ไม้ยมก	(๑)	ใช้เพื่อให้ผู้อ่านอ่านซ้ำเสียงของคำก่อนหน้านั้น
ทัณฑฆาต	(๒)	ใช้กำกับเพื่อไม่ให้อ่านออกเสียงสระตัวที่ทัณฑฆาตนั้นอยู่เหนือ
ยามักการ	(๕)	ใช้แจ้ง ครงการควบเสียง
ไปยาลน้อย	(๓)	ใช้สำหรับย่อคำ
ไปยาลใหญ่	(๓๑)	ใช้สำหรับละข้อความที่ยาว
พ้องมัน	(๑)	ใช้สำหรับขึ้นต้นประโยค หรือบทกลอน
พ้องมันหันทศ	(๑')	ใช้สำหรับขึ้นต้นข้อความ
อังคั่นเดี่ยว (ขึ้นเดี่ยว)	(๖)	ใช้แจ้ง ครงการจบบทหรือ จบตอน
อังคั่นคู่ (ขึ้นคู่)	(๖)	ใช้แจ้ง ครงการจบบทกวี จบตอน
อังคั่นวิสรรชนีย์	(๖๘, ๖๘)	ใช้แจ้ง ครงการจบบทกวี
อังคั่นโคมุต	(๖๘๑)	ใช้แจ้ง ครงการจบบริบูรณ์

สำนวน สุภาษิต คำพังเพย

สำนวน คือ กลุ่มคำที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการกระเทียบเปรียบเปรย เพื่อให้เกิดความสละสลวยของภาษา เป็นถ้อยความที่มีเนื้อความติดใจผู้ฟัง ต้องการบอกลบหรือเตือน เช่น อ้อยเข้าปากข้าง หมายถึง คนที่อยากได้ผลประโยชน์อย่างมาก เมื่อได้ไปแล้วยอมยากที่จะคืนให้ใคร

อาบเหงื่อต่างน้ำ หมายถึง การทำงานหนักอย่างมาก

อ้าปากก็เห็นลิ้นไก่ หมายถึง เมื่อเริ่มกระทำก็แสดงให้เห็นแล้วว่ามีจุดมุ่งหมายอะไร

สุภาชิต คือ **โวหารที่ใช้ในการสั่งสอนโดยตรง อาจจะมีการเปรียบเทียบหรือไม่ก็ได้** เช่น

คบคนให้คู้หน้า ซื่อผ้าให้คู้เนื้อ หมายถึง การคบเพื่อนให้เลือกคู้ให้ดีๆ

น้ำเชี่ยวอย่าเอาเรือไปขวาง หมายถึง เวลาคนที่กำลังโกรธอารมณ์รุนแรงเราไม่ควรไปหยุดหรือเข้าไปชนทันที ควรรอจังหวะ

คำพังเพย คือ **ถ้อยคำที่แสดงความจริง** เช่น

พูดไปสองไพเบี้ยนึ่งเสียตำลึงทอง คือ เรื่องบางเรื่องไม่พูดดีกว่าพูด

มีเงินเขานับเป็นน้องมีทองเขานับเป็นพี่ ไม่มีเงินไม่มีทองพี่น้องไม่มี หมายถึง คนเรามักเห็นแก่เงิน มักทำดีกับคนที่ไม่มีเงิน ส่วนคนไม่มีเงิน ก็ไม่มีใครอยากคบค้าหรือนับญาติด้วย

คำข าวัญ คือ **ถ้อยคำที่แสดงการปลุกใจ ให้กำลังใจ ให้เกิดความมุ่งมั่นในการทำงานหรือการดำรงชีวิต** เช่น

ยาเสพติดเป็นภัยต่อชีวิตเป็นพิษต่อสังคม หมายถึง เราไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะไม่เป็นผลดีกับใครเลย อีกทั้งควรกำจัดให้สิ้นไปด้วย

เด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า หมายถึง เราควรดูแลเยาวชนให้ดีเพื่อให้อนาคตของประเทศของเราดี

ร้อยกรอง หมายถึง **งานประพันธ์ที่นำคำต่างๆ มาเรียงร้อยต่อกันให้มีความคล้องจองประกอบไปด้วย**

1. สัมผัสใน คือคำคล้องจองในวรรค
2. สัมผัสนอก คือคำคล้องจองนอกวรรค
3. สัมผัสระหว่างบท คือ คำคล้องจองระหว่างบทสองบทที่เชื่อมกัน

เช่น

เพียงคำพูดของฉันทิ์เอ็อบเอ็อย
อยู่คนเดียวเปล็ยวนักขาคคบแล
โคล็เป็บโคลอยู่โอบไม่เ็บหน้า
หัวอกเส็ร่าไม่ส่าไฉโย็ทังเรา

เดอคงเดยจากไปไม่แย แล
ชิตแบบแบ่เป็บอ คิตเส็ยแล้วเรา
แบบอรุราก็ท่างทายโอมั้บเพงา
โใจของเขาช่างโศคร่ายคล่ายซาตาน

จากตัวอย่างเป็นร้อยกรองประเภทกลอน 8 คือ 1 วรรคมี 8 คำ 1 บทจะมี 4 วรรค คำสัมผัสในคือคำคล้องจองภายในวรรค เช่น โคล็เป็บโคลอยู่โอบไม่เ็บหน้า คำว่า "โคล" จะสัมผัสในกับคำว่า "โอบ" ปกติสัมผัสในจะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่กวีเอกของไทยคือสุนทรภู่เป็นกวีที่แต่งกลอนมีสัมผัสในทุกวรรคนับว่าเป็นอัจฉริยะค้ำคำกลอน

สำหรับสัมผัสนอก คือ สัมผัสระหว่างวรรค เช่น

อยู่คนเดียวเปล็ยวนักขาคคบแล

ชิตแบบแบ่เป็บอ คิตเส็ยแล้วเรา

คำว่า "แล" เป็นคำที่สัมผัสนอกกับคำว่า "แบ่" เพราะสัมผัสข้ามวรรค

สำหรับสัมผัสระหว่างบท คือ สัมผัสที่เชื่อมระหว่างบทหนึ่งกับอีกบทหนึ่ง เช่น

เพียงคำพูดของฉันทิ์เอ็อบเอ็อย
อยู่คนเดียวเปล็ยวนักขาคคบแล
โคล็เป็บโคลอยู่โอบไม่เ็บหน้า
หัวอกเส็ร่าไม่ส่าไฉโย็ทังเรา

เดอคงเดยจากไปไม่แย แล
ชิตแบบแบ่เป็บอ คิตเส็ยแล้วเรา
แบบอรุราก็ท่างทายโอมั้บเพงา
โใจของศาช่างโศคร่ายคล่ายซาตาน

คำว่า "เรา" สัมผัสระหว่างบทกับคำว่า "เพงา" เพราะเป็นคำที่สัมผัสจากบทแรก

เทคนิคการทำความเข้าใจเรื่องการอ่าน

1. ทาคำจำกัดความสั้นๆ ของแต่ละหัวข้อ เช่น คำควบ คือ คำที่มี ร ล ว มีทั้งควบแท้และไม่แท้
การันต์ คือ เครื่องหมายที่อยู่เหนือตัวอักษรตัวใดตัวนั้นจะไม่ออกเสียง
คำจำกัดความนั้นควรเป็นคำจำกัดความที่เราชอบและจำง่ายสำหรับเรา
2. อ่านหนังสือหลากหลายประเภทมากๆ และหัดสังเกตรววิธีการใช้ถ้อยคำ
ในหนังสือเหล่านั้น อาจจะค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยถ้ามีโอกาส

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ส่วนวนในข้อใดสามารถนำมาแนะนำเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของวัยรุ่นได้
ก. ข้าๆ ได้พำร่ำสองเล่มงาม
ข. อคเปรี้ยวไว้กินหวาน
ค. รำไม้ไผ่โพงปีโพง กลอง
ง. ทนุดก้างข้าวสาร
2. ตัวอักษร ร เรือ ในคำใดไม่อ่านออกเสียง
ก. บรรทัด
ข. วิชาอาราม
ค. จันท์
ง. ประติมากรรม
3. ในข้อใดมีคำในมาตราสะกดแปลก
ก. อาจารย์สาวิตรีเป็นแม่ของเด็กหญิงศรณี
ข. เธอเป็นคนสวยมาก
ค. ไม่มีใครต้องการดับรำกับฉับ
ง. ภาพวาดเป็นแพทย์

4. จงหาคำที่ด้อยจงกับคำว่า “มาตรฐาน”

- ก. กระดาษ
- ข. วิเศษ
- ค. คัด
- ง. อัจฉริยะ

5. คำว่า “ปฏิเสธ” เป็นคำในมาตราสะกดใด

- ก. แม่กศ
- ข. แม่กก
- ค. แม่กบ
- ง. แม่กม

6. **๑** เป็นสัญลักษณ์อะไร

- ก. ไฉยมก
- ข. การับต์
- ค. ฟองมัน
- ง. ฟันหนู

หัดตอบคำถามข้อ 7 - 10 ทั่วบททดลองต่อไปนี้

คนจะรวยรายน้ำใจโง่โง่หน้า
คนจะแก่แก่ความรู้โง่อยู่บ้าน

คนจะสวยสวยจรรยาใช้ตาหวาน
คนจะรวยรวยศีลทานใช้บ้านโต

7. จากบทกลอนคำว่า “น้ำใจ” สัมผัสกับคำใด

- ก. รวย
- ข. โง่
- ค. รู้
- ง. บ้าน

8. จากข้อ 7 คำสัมผัสในข้อ 7 เป็นสัมผัสประเภทใด
- ก. สัมผัสใน
 - ข. สัมผัสนอก
 - ค. สัมผัสระหว่างบท
 - ง. ถูกทุกข้อ
9. จากข้อ 7 คำใดเป็นสัมผัสระหว่างวรรค
- ก. โจ ไช้
 - ข. สวย รวย
 - ค. นาน ทาน
 - ง. คน แก่
10. จากข้อ 7 บทกลอนนี้ต้องการสื่ออะไร
- ก. คนสวยต้องหน้าตาสมชาย
 - ข. คนรวยต้องมีบ้านหลังใหญ่
 - ค. คนแก่ต้องขี้อายุมมาก
 - ง. คุณค่าความดีที่จิตใจไม่ใช่วัตถุ
11. องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เขียนอีก ๒ ร้อยได้ว่าอย่างไร
- ก. ขสมก.
 - ข. ขส.ม.ก.
 - ค. ข.ส.ม.ก.
 - ง. ขสม.ก.
12. คำว่า “กรุงเทพมหานคร” เขียนย่อได้ว่าอย่างไร
- ก. ก.ท.ม.
 - ข. กทม.
 - ค. กทม.
 - ง. ก.ท.ม.

13. คำในข้อใดเป็นคำมูล
- ก. หน้าฝน
 - ข. พระร่วง
 - ค. กะทီ
 - ง. พรหมพร
14. เลข 1 ในข้อใดไม่ได้ออกเสียง "เส็ด"
- ก. บ้านเลขที่ 391
 - ข. โทร. 021523456
 - ค. ไข่ 11 ฟอง
 - ง. บก 321 ตัว
15. เครื่องหมายในข้อใดใช้ขึ้นต้นประโยค
- ก. ไหม้มก
 - ข. ทัณฑ์ฆาต
 - ค. ฟองมัน
 - ง. การันต์
16. ข้อใดที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับมารยาทในการอ่าน
- ก. วิชียแย้งหนังสือเพื่อนไปอ่าน
 - ข. ขโมยพรทำไอศกรีมทุกไส้หนังสือของเพื่อน
 - ค. วิบูลย์ฉีกรูปหนังสือที่ยืมมาจากห้องสมุด
 - ง. ถูกทุกข้อ
17. ข้อใดเป็นคำประสม
- ก. ปรารธนา
 - ข. จรัส
 - ค. ประทะ
 - ง. กอทัญญา

18. การอ่านในข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. คำมรงค์ อ่านว่า ทำ-มระ-รง
- ข. นัยน์ตา อ่านว่า ไน-นะ-ตา
- ค. บุรพาจารย์ อ่านว่า บู-ระ-พา-จาน
- ง. โปรตสแตนต์ อ่านว่า โปร-เตส-แตบ

19. จากข้อ 18 ทำไมคำตอบข้อ 18 จึงอ่านผิด

- ก. เพราะไม่อ่านออกเสียงไม่ยืมก
- ข. เพราะอ่านออกเสียงตัวที่มีการันต์อยู่เหนือ
- ค. เพราะไม่อ่านออกเสียงตัวสะกด
- ง. เพราะไม่อ่านออกเสียงอักษรนำ

20. ข้อใดไม่ใช่คำในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา

- ก. กระพะ
- ข. มะระ
- ค. ไซ้
- ง. าวา

เฉลยพร้อมคำอธิบาย

1. ข้อ ข. เพราะว่าการรักและการมีเพศสัมพันธ์ต้องรู้จักยับยั้งชั่งใจก่อนถึงเวลาอันควร ถ้าอวดพรอจะได้อะไรดี ๆ สมใจ ส่วนข้อ ก. มีความหมายคล้ายกัน เป็นข้อหลอก เพราะความหมายมักใช้กับการทำงานมากกว่า
2. ข้อ ค. เพราะมีตัวการันต์
3. ข้อ ค. คำว่า "กับ" มี บ ไบไม่สะกด
4. ข้อ ก. เพราะคำว่า ศาษ ออกเสียงสระอา + ศ เหมือนกัน
5. ข้อ ก. เพราะอ่านว่า ประ-ติ-เสศ
6. ข้อ ค. ● เป็นสัญลักษณ์ฟองมัน
7. ข้อ ข. "น้ำใจ" สัมผัสกับ "ใจ" เป็นสระโอะ เหมือนกัน
8. ข้อ ก. เพราะเป็นคำสัมผัสในบท
9. ข้อ ค. เพราะเป็นการสัมผัสข้ามวรรค
10. ข้อ ง. เพราะเนื้อความมุ่งเน้นในการมองคนที่การกระทำและจิตใจภายในมากกว่าหน้าตา และทรัพย์สิน
11. ข้อ ก. องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เขียนอักษรย่อได้ว่า ขสมก.
12. ข้อ ค. คำว่า "กรุงเทพมหานคร" เขียนย่อได้ว่า กทม.
13. ข้อ ค. เพราะแยกคำแล้วพยางค์ย่อยไม่มีความหมาย
14. ข้อ ข. เพราะโทรศัพท์ไม่ได้แสดงจำนวนทางคณิตศาสตร์ มีลักษณะเป็นตัวเลขแสดง ความเจาะจงมากกว่าว่าเป็นเบอร์ของใคร บำบ่ไทย
15. ข้อ ค. ฟองมัน (●) ใช้สำหรับขึ้นต้นประโยค หรือบทกลอน
16. ข้อ ง. ไม่ควรทำทุกข้อที่กล่าวมา
17. ข้อ ง. เพราะเกิดจากคำมูล 2 คำ มารวมกัน
18. ข้อ ข. เพราะมีการันต์ตรง บ หนู จึงไม่อ่านออกเสียง
19. ข้อ ข. อักษรที่มีตัวการันต์จะต้องไม่ออกเสียง
20. ข้อ ง. เพราะเป็นแม่เฒ่า

บทที่ 2

การเขียน

การเขียน

- ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปเนื้อหาโดยย่อ

วิธีเขียนข้อความให้เข้าใจ

มีหัวใจหลักประกอบด้วย

1. การใช้คำที่ง่าย ๆ
2. การใช้คำให้สุภาพ
3. การใช้คำภาษาไทยโดยตลอด ไม่ปะปนภาษาอื่น
4. อย่าใช้คำว่า “และ” “แล้วก็” บ่อยครั้ง
5. ไม่ควรใช้คำย่อ
6. ใช้คำให้ถูกต้องตรงความหมาย
7. ใช้คำปัจจุบัน ไม่ควรใช้คำโบราณ

มารยาทในการเขียน

ผู้เขียนหนังสือจะต้องรู้จักมีมารยาทในการเขียน เพื่อให้งานออกมาดี เป็นที่ยอมรับของสาธารณชน โดยมีหลักของมารยาทในการเขียนดังนี้

1. เขียนด้วยภาษาที่สุภาพ อ่านง่าย และเข้าใจตรงกับ ไม่ควรใช้คำศัพท์วิชาการที่ซ้ำโดยยาก หรือถ้าจำเป็นต้องใช้ ผู้เขียนควรมีคำอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์นั้นไว้ในหน้าอภิธานศัพท์ด้วย
2. ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ให้เขียนเองและเรียบเรียงความรู้ต่างๆ ด้วยภาษาของตนเองที่สละสลวยและเข้าใจง่าย
3. ไม่เขียนพาดพิงกล่าวอ้างทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย ไม่ว่าจะทั้งโดยตรงและโดยอ้อม
4. ไม่กล่าวร้ายหมิ่นสถาบันเบื้องสูง
5. ไม่เขียนข้อความหรือเรื่องราวที่ผิดศีลธรรม หรือขู่ข่มให้เกิดการทำผิด
6. ไม่เขียนเรื่องราวที่ขู่ข่มให้คนในประเทศชาติแตกความสามัคคีหรือเรื่องราวที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ
7. ไม่เขียนเรื่องราวที่ชักนำให้เกิดการทำผิดกฎหมาย เช่น เรื่องยาเสพติด การพนัน หรือถ้าเขียนก็เขียนโดยเน้นให้เห็นโทษของสิ่งนั้นว่าไม่ควรทำ
8. เขียนเรื่องที่จรรโลงใจและสร้างสรรค์สังคม
9. ไม่ขีดเขียนบนกำแพงหรือวัตถุที่เป็นของสาธารณะ ทำให้เกิดความรบกวนไม่มาก
10. ไม่เขียนขณะมีเมามายหรือว่างเพราะอาจจะทำให้เกิดข้อความที่ไม่เหมาะสมขึ้นมาได้

การเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย

การเขียนเรื่องสั้นและนวนิยายมีหัวใจหลัก 3 ประการ ดังนี้

1. แก่นของเรื่อง ในเรื่องหนึ่งจะต้องมีแก่นของเรื่อง 1 หัวข้อเท่านั้น เช่น เรื่อง **วัลลีเลี้ยงยาย** จะมีแก่นของเรื่อง 1 ประการ คือ **"ความกตัญญูแก่เวท"** ทำให้คนเจริญรุ่งเรือง หรือ **"นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ"** จะมีแก่นของเรื่องหลักคือ **"การทำความดีไม่จำเป็นต้องให้ใครเห็น"**

แต่ความดีในการกระทำนั้นมีค่าในตัวเองอยู่แล้ว” แต่ในแต่ละตอนอาจจะมีแก่นของเรื่องรองแทรกในแต่ละตอนได้

2. ตัวละคร ตัวละครจะเป็นตัวดำเนินเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ถึงแก่นของเรื่อง และตัวละครที่ดีควรมีความเป็นธรรมชาติ คือไม่คืดหรือเลวจนเกินไป แม้จะเป็นพระเอกหรือนางเอกก็ไม่ควรตีมากจนไร้ที่ติ ควรมีลักษณะที่บ่งบอกความเป็นมนุษย์ธรรมดาได้

3. ชื่อเรื่อง จะต้องสอดคล้องกับแก่นของเรื่องและการดำเนินเรื่อง และสามารถเป็นตัวแทนของเนื้อเรื่องทั้งหมดได้ ถ้าการเขียนนี้ทำเพื่อขายและการพาณิชย์ ชื่อเรื่องที่เขียนจำเป็นต้องดึงดูดใจให้ผู้อ่านอยากอ่านด้วย เช่น ตั้งชื่อว่า “คู่กรรม” สำหรับหนังสือนวนิยายเรื่องดัง ชื่อนี้น่าสนใจ แปลก มีส่วนให้ผู้อ่านต้องการจะอ่านด้วย แต่หลายครั้งที่ผู้เขียนไม่ได้เป็นผู้ตั้งชื่อเรื่องที่เขียนเอง เพราะเมื่อส่งเรื่องไปในที่ทางสำนักพิมพ์แล้ว บรรณาธิการจะตั้งชื่อให้ เพื่อให้ได้ชื่อที่ดึงดูดและสร้างยอดขายให้กับหนังสือที่พิมพ์ออกมาด้วย

โวหารที่ใช้การเขียน

สำหรับงานเขียนทั่วไป มีโวหารที่ใช้ในการเขียนทั้งหมด 5 ประเภทดังนี้

1. อุปมาโวหาร คือโวหารที่ใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบกับให้เห็นภาพชัดเจน มักใช้ในงานเขียนเรื่องสั้น นิยาย และเรื่องเชิงวิชาการด้วย

2. บรรยายโวหาร คือโวหารที่ใช้ถ้อยคำอธิบายให้เข้าใจ มักใช้ในงานเขียนประเภทบทความและวิชาการ

3. พรรณนาโวหาร คือโวหารที่ใช้ถ้อยคำสละสลวย เพื่อให้เกิดอารมณ์คล้อยตาม เช่น ช้างโต ประทับใจ โกรธ กลียุค มักใช้ในงานเขียนประเภทนวนิยาย

4. เทศนาโวหาร คือโวหารที่ใช้ถ้อยคำเพื่อสอนใจ แสดงให้เห็นจริง ให้สำนึก มักใช้ในงานเขียนประเภทวิชาการและบทความ

5. สาธกโวหาร คือโวหารที่ใช้ถ้อยคำยกตัวอย่างประกอบ มักใช้ในหนังสือเรียนและบทความวิชาการต่างๆ

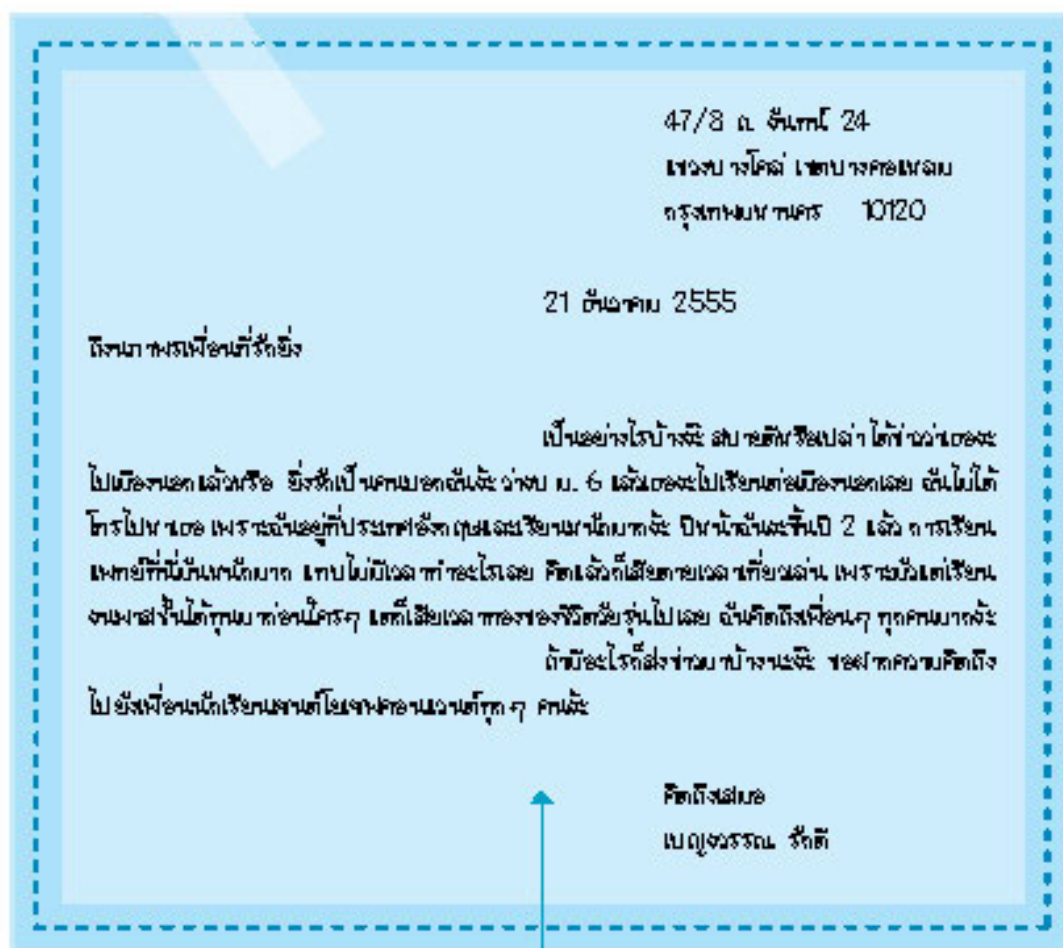
การเขียนจดหมาย

การเขียนจดหมายนั้นมีส่วนสำคัญในการเขียนอยู่ 7 ส่วนคือ

1. ที่อยู่ของผู้เขียน	อยู่ด้านบนขวามือ
2. วันที่	อยู่ถัดจากที่อยู่ลงมา
3. คำขึ้นต้น	อยู่ถัดจากที่อยู่ลงมา อยู่ด้านซ้ายมือ
4. รายละเอียด	อยู่ใต้คำขึ้นต้นจดหมาย
5. การกล่าวสรุปท้ายจดหมาย	อยู่ใต้รายละเอียดของจดหมาย
6. คำลงท้าย	อยู่ถัดจากการกล่าวสรุปท้ายจดหมาย
7. ลงชื่อ	อยู่ถัดจากคำลงท้าย

ตัวอย่างจดหมาย จดหมายจาก ค.ณ. บุญจรรยาณ ถึง ค.ณ. นภาพร

ตั้งกลางหน้ากระดาษสำหรับย่อหน้าวันที่

จากตัวอย่างให้นักเรียนสังเกตย่อหน้า วันที่ จะมีย่อหน้าเดียวกับรายละเอียดจดหมาย และสรุปจดหมาย ส่วนคำลงท้ายอยู่ย่อหน้าเดียวกับที่อยู่ผู้เขียน

ย่อหน้าของวันที่นั้นให้นักเรียนพับกระดาษตามแนวยาว ตรงกลางพอดี จะได้เส้น สำหรับเขียนย่อของวันที่ และจะตรงกับย่อหน้าของรายละเอียดจดหมาย และสรุปจดหมาย